

tális megnyilatkozása a magyar ifjuságnak, amely bár nem akar kilépni a politika porondjára, a torzsalakodásokban elveszni készülő nemzetpolitikai értékekért fölemeli intő szózatát.

A memorandumot szerdán adta át a főiskolai ifjuság küldöttsége *dr. Mikecz Ödön* és *Csanády György*, *Szelhe* elnöke vezetésével a nemzetgyűlés elnökségének.

A nemzetgyűlés azóta széjjeloszlott. De a memorandum mementőként kell, hogy éljen a választásra készülő honatyák emlékezetében. Az ifjuság fölemelte erős szavát a pártviszálykodás csataterévé sülyesztett nemzetgyűlési „munka” ellen a munkáért és az egyetértésért, az eljövendő, tisztultabb szempontok vezette nemzetgyűlésért. „És átkozott legyen, aki meg nem érti”.

Felírás.

Az oláh diákok összetörték Kolozsvárott az „Ellenzék” nyomdáját. Törték, romboltak, sőt máglyán égették meg a magyar szavak esőndes betűezreit.

Törték, romboltak, égették... mint ahogy mi is láttuk akkor őszirózsa virágzáskor, mikor kitört a „szabadság”. A magyarság halála sokszor volt már ilyen rombolásos, máglyás szabadságünnepp.

Az oláh diákok törték, égették és a „Cluji” rendőség elkésett a rendesinálással.

A lupa pedig, a nemes nőtény farkas, mely büszke „Romana” jelzőjét „valachiára” változtatta, jámborul szoptatta csecsemőit Mátyás szobra alatt.

Itt már nem kell elkeseredni s nem is lehet.

A székely szokta mondani: „Üss hát, ösém, ide, ha mersz! De ne tudjam visszaütni”.

Csak aztán ne tudjuk visszaütni...

* * *

Siberke ő. Nemrégén jött ki a kereskedelmi iskolából (tátikája pedig valamikor Galiciából) s most bankfiu.

Délelőtt mellékesen a bankban amerikázik, délután záróráig a kávéházban ül és sibol.

Az apja még Silbertstein volt, ő már magyar, Sib-hegyi Urnak szólíttatja magát a pincérrel.

A magatartása hanyag és szerfelett szerény. Nem költekezik, az öltözeke a gallértól gamásliig tökéletes. Shimmyt táncol és eszik. Jól tud keresztül nézni s diszkret modorral, nyugodtan mondja:

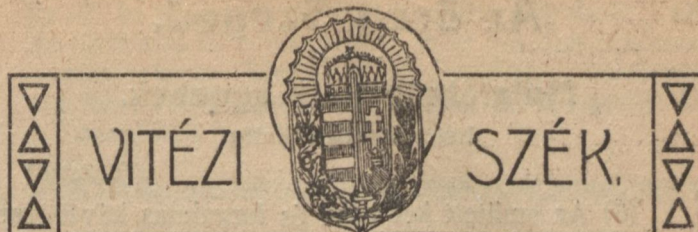
„Tizenháromnyoleért adom”.

És a magyar atyafi, akinek Subaticán meghalt az édesanyja, letargikusan fizeti ki reneteg, görnyedő munka, alázatért kapott előlegét. Kell az utra és a temetésre...

Temetésre...

i. a.

Köngvszenzáció. Husvétra jelenik meg *dr. Rigler Gusztáv* egyetemi ny. r. tanár *Közegészségtana* a Szegedi Városi Nyomda kiadásában. Az orvosi szakirodalomban esemény számba menő kötetet úgy a nagyközönség, mint orvostan- és gyógyszerészhallgatók, a tisztiorvosi és balneológiai tanfolyam hallgatói, valamint körorvosok figyelmébe ajánljuk.

Rovatvezető: * * *

Az ország romokban hevert és a romokból kellett felépíteni Csonkamagyarországot, hogy a nemzeti érzésében egységes és gazdaságilag erős Csonkamagyarország, mint a folyót a tenger, magához vonja az ezer éves Nagymagyarországot.

Jött egy férfi, Magyarország Kormányzója, nagybányai Horthy Miklós Ur Öfömléltósága egy gondolattal, egy eszmével: a romokban is sértetlenül maradt oszlopokra kell támaszkodni.

E gondolat testet öltött a Vitézi Rend eszméjében. — Hősök, kik végigküzdöttek a világháborút, sokat szenvedve, de soha nem csüggedve, magyarok, nyílt, becsületes, őszinte férfiak, kik a forradalmak alatt se lettek hűtlenek hazájukhoz, vitézekké avatva alkotják a Vitézi Rendet. Azonban a nemzetmentő munkához nem elég a hazafias lelkesedés és erőtől duzzadó munkakedv, hanem oly vagyoni függetlenség és szabadság is kívánatos, hogy a létfentartás munkasorvasztó küzdelmei ne béklyózzák a hőst költelmei teljesítésében.

Igy érlelődött meg az eszme: Vitézi telkeket adni a hősöknek és hazánk hű fiainak, szerbe az országban, hogy a környék népe e vitézekről tudja meg, hogy Magyarország sohasem feledkezik meg hű fiairól, hogy e vitézekről merítsen buzdító kitartást a jövőre. — Ez a feladat az államon kívül azon társadalmi osztály tagjaira is hárul, mely osztály földbirtokokkal rendelkezvén, önzetlen adományával hozzájárulhat a Vitézi Rend hatalmassá tételéhez.

Megindult a regeneráció munkája! Feltűnnek már széles e hazában az új rend pillérei, az új vitézek, kik az őseiktől nyert szent hagyományokból erőt nyerve és a világháború küzdelmeiben megacélosodva, lerakják azokat az alapköveket, melyeken az új, hatalmas és boldog Magyarország épül majd fel. — Adja Isten, hogy úgy legyen!

Földbirtokosok kedvezménye. Az 1920. évi XXXVI. t.-c. 36. §-a módot nyújt arra, hogy a megváltást szenvedő földbirtokosok a tíz éven belül földbirtokpolitikai célokra átengedett területek számításba vételét kérhessék. Miután pedig a 60.000/1921. F. M. számú rendelet 187. §-a értelmében *földbirtokpolitikai cél a vitézi telek adományozása is*, a vitézi telkeket felajánló birtokosok joggal hivatkozhatnak ez idézett §-okra s az *Orsz. Földbirtokrendező Bizottság* az adott esetekben kellő mérlegelés tárgyává teszi.

Felavatott vitézek. Csongrádmegyében: vitéz *Irányi László*, vitéz *Csukonyi Ferenc* főhadnagyok, vitéz *Máthé Gyula*, vitéz *Kókay László*, vitéz *Kemény Simon* tart. hadnagyok, vitéz *Hefly Frigyes*, vitéz *Fekete Imre*, vitéz *Sebestyén Fábian*, vitéz *Csicsay János*, vitéz *Lajos István*, vitéz *Mezei Ferenc*, vitéz *Nemes Gyula* tiszthelyettesek, vitéz *Kérges Pál* törzsőrmester, vitéz *Rácz István* őrmester és vitéz *Szentesi Mihály* szakaszvezető.